

Συλλογικό κείμενο μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την 3η Συνδιάσκεψη *

1. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρίσκεται μπροστά σε μεγάλες προκλήσεις. Όλα μαρτυρούν ότι η καπιταλιστική κρίση κινείται προς ένα νέο ξέσπασμα, η βαρβαρότητα του πολέμου περικυκλώνει επικίνδυνα τη χώρα μας ενώ η ΕΕ κλονίζεται από το προσφυγικό κύμα γεννώντας αριστερές ριζοσπαστικές τάσεις αλλά κυρίως ακροδεξιά, ρατσιστικά τέρατα. Καταστάσεις αντιδημοκρατικής «έκτακτης ανάγκης» τείνουν να γίνουν μόνιμες, όχι μόνο στη «νεο-οθωμανική» Τουρκία, αλλά και στην καρδιά της δήθεν «δημοκρατικής» Ευρώπης, τη Γαλλία. Η περιοχή μας, η Ευρώπη και ο κόσμος βρίσκονται **στις παραμονές μεγάλων, συγκλονιστικών γεγονότων.**

Στη χώρα μας η πρώιμη άνοιξη των κοινωνικών αγώνων ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης και του κουαρτέτου **αντιστρέφει την καθοδική πορεία** του μαζικού κινήματος αλλά δυσκολεύεται ακόμη να ξεπεράσει το χειμώνα των αρνητικών συσχετισμών. Κι εδώ βρίσκεται η μεγάλη αντίφαση, ενώ όλες οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για έναν τρίτο γύρο κοινωνικών επαναστάσεων, για το σοσιαλισμό και κομμουνισμό της εποχής μας είναι εδώ ο συσχετισμός δυνάμεων να φαντάζει καταθλιπτικός. Το μεγάλο ερώτημα αφορά στο το πολιτικό υποκείμενο που θα τους προωθήσει, και το οποίο κινείται με **ένα βήμα μπρος και ένα πίσω.**

2. Το Σπόρτινγκ, ο Δεκέμβρης του 2008, γέννησαν την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ της ελπίδας**. Η μετωπική συγκρότησή της γέννησε την απαίτηση για την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ των μελών**. Το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμά της γέννησε την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ των μαχών**. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενώνοντας δυνάμεις, έβγαλε την αντικαπιταλιστική επαναστατική πολιτική από το πολιτικό περιθώριο των δεκαετιών του 1990 και του 2000. Την κατέστησε ορατή δύναμη στην Αριστερά και την κοινωνία. Ωστόσο, η περίπλοκη πορεία των κοινωνικών αγώνων και των πολιτικών αναμετρήσεων, μαζί με τις δικές μας αδυναμίες, ανέδειξε τα όρια των κατακτήσεών μας. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ άντεξε, αλλά όχι χωρίς να πληρώσει ένα βαρύ τίμημα. Παρόλα τα θετικά στοιχεία δεν ανταποκρίθηκε στο ρόλο που όλοι μας θεωρήσαμε ότι μπορεί να έχει τα χρόνια της κρίσης, τον ρόλο δηλαδή της αναδιάταξης του χάρτη της αριστεράς, του κινήματος και της κοινωνίας προς ριζοσπαστικά και αντικαπιταλιστικά μονοπάτια. Η όξυνση των πολιτικών ερωτημάτων το περασμένο καλοκαίρι αντί να ενδυναμώσει το αντικαπιταλιστικό ρεύμα και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την κατέστησε οργανωτικά και πολιτικά φτωχότερη και τραυματισμένη. Και στο σημείο αυτό, η απάντηση δεν βρίσκεται στους εύκολους και πολιτικά ρηχούς αφορισμούς, αλλά στην ειλικρινή αυτοκριτική, στην αναγνώριση των αδυναμιών και των λαθών. Βρίσκεται κυρίως σε μια νέα μάχιμη πολιτική γραμμή με στρατηγική πνοή. Ο κύκλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν έχει κλείσει, αλλά είναι μπροστά σε μια **μεγάλη πρόκληση**. Το μέλλον έχει ανάγκη από μια **μεγάλη υπέρβαση**. Ας ανταποκριθούμε. **Να πάμε μπροστά.**

– Να πάμε μπροστά σημαίνει **εναλλακτική στρατηγική πρόταση** ενάντια στο «δεν υπάρχει εναλλακτική» έξω από τον **υπαρκτό καπιταλισμό** της γενικευμένης φρίκης. Να ξεφύγουμε από την άρνηση και υποτίμηση στρατηγικών σκοπών που έχουν καθηλώσει την αριστερά, να ξεφύγουμε από τον «κινηματικό αντικαπιταλισμό» με θολό σκοπό. Να περιγράψουμε όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένα και πειστικά την επανάσταση και τη σοσιαλιστική – κομμουνιστική κοινωνία, διδασκόμενοι από τις απόπειρες

του παρελθόντος, αλλά κυρίως, εμπνευσμένοι από **την εποχή μας**. Το ΚΚΕ, η ΛΑΕ και το αναρχοκινηματικό ρεύμα δεν μπορούν να ανταποκριθούν σε αυτή την πρόκληση, καθώς δεν αναγνωρίζουν καν αυτήν την ανάγκη.

- Να πάμε μπροστά σημαίνει **να κατανοήσουμε την πραγματικότητα** που θέλουμε να ανατρέψουμε. Να κατανοήσουμε ότι η επανάσταση είναι το μέλλον μας αλλά δεν είναι ακόμη το παρόν μας. Η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα και η νεολαία δεν χρειάζονται φωτισμένους ηγέτες που θα προπαγανδίζουν μια «επανάσταση» την οποία θα κάνουν οι ίδιοι για λογαριασμό τους και που μένει πάντα υπόσχεση. Χρειάζονται μια **εναλλακτική πολιτική πρόταση** που να οπλίζει τους αγώνες τους με την αυτοπεποίθηση ότι **μπορούν να ανατρέψουν την επίθεση του κεφαλαίου, να σπάσουν** το φράγμα του μνημονιακού, νεοφιλελεύθερου ευρωμονόδρομου. Για να ανοίξουν οι ίδιες οι μάζες το δρόμο της επανάστασης.

- Να πάμε μπροστά σημαίνει να ιεραρχούμε τα προτάγματα της εποχής μας. Η περιοχή μας φλέγεται, ο πόλεμος είναι στην πόρτα μας, το Αιγαίο γέμισε πτώματα προσφύγων και πολεμικά πλοία του ΝΑΤΟ, το τέρας του ρατσισμού εξαπλώνεται στην Ευρώπη αλλά και στη χώρα μας. Η λαϊκή κυριαρχία, η ανεξαρτησία και τα δημοκρατικά δικαιώματα συντρίβονται. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να εξαντλούμε την παρέμβασή μας σε επετειακές, αυτοαναφορικές εκδηλώσεις στις οποίες η κάθε συλλογικότητα προτάσσει την προβολή της και όχι την κοινή δράση. Οφείλουμε να πρωτοστατήσουμε σ ένα μεγάλο αντιπολεμικό, αντιιμπεριαλιστικό και δημοκρατικό κίνημα που θα συνενώνει όλα τα παραπάνω σε ρήξη με το ΝΑΤΟ, την ΕΕ και τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ. Να ξαναπιάσουμε το νήμα των καλύτερων παραδόσεων του κινήματός μας που συνδύαζε τον αντιιμπεριαλιστικό, δημοκρατικό αγώνα με το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης.

- Να πάμε μπροστά σημαίνει να κάνουμε το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ικανό να επικοινωνεί, να συσπειρώνει και να κινητοποιεί τα εργατικά και λαϊκά στρώματα, τους ανέργους, τη νεολαία. Να μιλά τη γλώσσα του λαού, να είναι αντικαπιταλιστικό όχι γιατί θα επαναλαμβάνει μονότονα τη λέξη αλλά γιατί θα συγκρούεται με τις κυρίαρχες επιλογές του συστήματος. Γιατί θα θέτει στην προμετωπίδα του τα ζητήματα του μισθού, της σταθερής δουλειάς για όλους, της μείωσης του χρόνου εργασίας, συνδέοντάς τα πειστικά με την αναγκαία εθνικοποίηση των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και τον κοινωνικό έλεγχο. Μέσα από αυτή τη διαδικασία αναδεικνύονται οι κεντρικοί στόχοι της εξόδου από το Ευρώ και της ρήξης και της αποδέσμευσης από την ΕΕ, που αποκτώντας “χειροπιαστή υπόσταση» δεν θα οδηγήσουν απλώς σε αλλαγή νομίσματος αλλά σε μια συνολική πορεία μετασχηματισμού υπέρ των εργαζομένων, των φτωχών και της νεολαίας. . Μεταβατικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα δεν σημαίνει το πρόγραμμα εξουσίας της εργατικής τάξης που υλοποιείται μετά τη νίκη της επανάστασης αλλά το πρόγραμμα που αλλάζει τον σημερινό συσχετισμό δυνάμεων. Το προωθούμε **όλοι και όλες μαζί** και όχι α λα καρτ, ενωνόμαστε στη δράση, πρώτα από όλα μέσα στο εργατικό κίνημα.

- Να πάμε μπροστά σημαίνει ΑΝΤΑΡΣΥΑ με **μαχητική, μαζική μετωπική πολιτική** και όχι οπισθοχώρηση σε μια «αντικαπιταλιστική επαναστατική» σχέση που θα αυτοαναγορεύεται σε “επαναστατική δύναμη” ούτε σε μια άλλου τύπου σχέση που θα αυτοαναγορεύεται «κινηματική πρωτοπορία» ενώ θα συνεχίζει να έχει αυταπάτες για τον δήθεν «αριστερό, ρεφορμιστικό ΣΥΡΙΖΑ» ή την σημερινή ΓΣΕΕ. Η ξεκάθαρη τοποθέτηση απέναντι στην μνημονιακή, σοσιαφιλελεύθερη κυβέρνηση και τον υποταγμένο γραφειοκρατικό συνδικαλισμό που στηρίζει τις κυρίαρχες επιλογές της αστικής τάξης είναι προϋποθέσεις για μια νέα αριστερή, εργατική και λαϊκή αντεπίθεση. Σημαίνει να κατανοήσουμε ότι για την αποτυχία της «μετωπικής συμπόρευσης» δε φταίει ότι ήταν «λάθος στόχος» ή «από τα πάνω», αλλά ότι **η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν ήταν ενωμένη σε αυτό το σκοπό** και δεν είχε σαφήνεια στην προσπάθεια να ενώσει υπό την ηγεμονία της δυνάμεις που δεν είχαν ακριβώς το ίδιο με εμάς πρόγραμμα, στην προσπάθεια να τις μετασχηματίσει. Τμήματά της επέλεξαν την άνευ όρων συμπόρευση έως και προσχώρηση ενώ άλλα

αρνούνταν να κατανοήσουν το αυτονόητο, πως η μετωπική πρόταση απευθύνεται σε δυνάμεις διαφορετικές από μας, με τις οποίες φυσικά υπάρχουν αντιθέσεις και διαφωνίες. Για αυτό πληγώσαμε και πληγωθήκαμε. Να κατανοήσουμε ότι ακόμα και με τα προβλήματα αυτά η ενωτική μας γραμμή ήταν αυτή που το Γενάρη του 2015, όταν το κύμα του ΣΥΡΙΖΑ τα σάρωνε όλα, μας κράτησε όρθιους, όπως όρθιους μας κράτησε μετά το πραξικόπημα του Ιούλη και στις εκλογές του Σεπτέμβρη .

- Να πάμε μπροστά σημαίνει μετωπική γραμμή και στις τρεις διαστάσεις:

Α. στις πρωτοπορίες, στις δυνάμεις με αναφορά στην κομμουνιστική προοπτική, με την πρόταση για τον Πόλο. Για μια **μεγάλη υπέρβαση** σε έναν μαζικό **αντικαπιταλιστικό αντιμπεριαλιστικό πόλο** επαναστατικής κομμουνιστικής αναζήτησης, αλλά και δράσης **μέσα από τη συστράτευση** πολιτικών δυνάμεων, διανοητών, πρωτοπόρων εργαζόμενων και νέων που αναζητούν στην ίδια κατεύθυνση με εμάς μέσα από τους δικούς τους δρόμους. Υπάρχουν τέτοιες δυνάμεις. Είμαστε αισιόδοξοι ότι θα γεννηθούν ακόμη περισσότερες.

Β. στο κίνημα με το «αγωνιστικό μέτωπο», την πιο πλατιά δηλαδή ενότητα για στην πάλη για τις ανάγκες και τα δικαιώματα του λαού. Με σαφή προσανατολισμό αντικυβερνητικό, αντιμνημονιακό και αντι ΕΕ. Που θα συγκρούεται με τη γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ προωθώντας την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, συσπειρώνοντας το σύνολο των μαχόμενων δυνάμεων. Συσπειρώνοντας συλλογικότητες, σωματεία, κινήσεις, εργατικές λέσχες, ομίλους που αγωνίζονται και διεκδικούν σε όφελος των μισθών και σε βάρος των κερδών. Που αγωνίζονται για τα ζητήματα της δημοκρατίας, πάνω απ' όλα για το θεσμοθετημένο δικαίωμα της συνδικαλιστικής δράσης στους χώρους δουλειάς. Προβάλλουν τις αξίες της εργατικής αλληλεγγύης, δρουν με βάση αυτές. Αγωνίζονται για την ειρήνη και την αποδυνάμωση των διεθνών σχέσεων του ιμπεριαλισμού.

Γ. στην πολιτική με τακτικές συμμαχίες με μαχόμενες, ριζοσπαστικές ρεφορμιστικές δυνάμεις σε κρίσιμες πολιτικές μάχες της συγκυρίας. Μιλάμε βέβαια για δυνάμεις και αγωνιστές που μπορεί να μην έχουν ξεφύγει από ρεφορμιστικές αυταπάτες, αλλά αγωνίζονται ενάντια σε κυβέρνηση, ΕΕ και ΔΝΤ και κινούνται ενάντια στο σύστημα. Είναι μια πρόταση συσπείρωσης και μαχητικής συμπαρατάξης των δυνάμεων αυτών πάνω στο πολιτικό πλαίσιο και τη φυσιογνωμία που χρειάζεται η μαχόμενη αριστερά για να εμπνεύσει το λαϊκό κίνημα, να το καθοδηγήσει σε μια νικηφόρα πορεία

Σημαίνει συγκεκριμένο προωθητικό πρόγραμμα, χωρίς προσχωρήσεις και «διάχυση», με αυτοτελή και ισχυρότερη ΑΝΤΑΡΣΥΑ και με ισχυρό αντικαπιταλιστικό πόλο, μέσα από την ενίσχυση όλου του μαχόμενου μπλοκ και την αλλαγή συσχετισμών στο εσωτερικό του. Η επαναστατική γραμμή είναι αυτή που με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της παρεμβαίνει, συγκροτεί μέτωπα και μετατοπίζει δυνάμεις και αγωνιστές/τριες. Η γραμμή της απομόνωσης και του ανεμίσματος λαβάρων στην έρημο είναι εύκολη και την έχουν ακολουθήσει ρεύματα του κομμουνιστικού κινήματος εδώ και έναν αιώνα. Εύκολη είναι, επαναστατική δεν είναι και γι' αυτό δεν μπορεί να είναι νικηφόρα, όπως έχει πολλές φορές ιστορικά αποδειχτεί.

- Να πάμε μπροστά σημαίνει κατανοούμε ότι ο πολιτικός στόχος για μια αντικαπιταλιστική αντεπίθεση θα επιβληθεί από ένα **ενιαίο κοινωνικοπολιτικό μέτωπο ανατροπής** και όχι από μια «κυβέρνηση», «εξουσία» ή από το «κίνημα» μοναχό του. Το μέτωπο αυτό θα μετασχηματίσει το κίνημα και, με την αποφασιστική παρέμβαση των επαναστατικών δυνάμεων θα μετατραπεί σε φορέα εξουσίας και κυβέρνησης. Αυτή είναι η σοβαρή και σαφής απάντηση τόσο στον κυβερνητισμό και την ανάθεση, που κατέρρευσαν με την παταγώδη αποτυχία της πρότασης ΣΥΡΙΖΑ, όσο και στο ερώτημα “ποιός θα τα κάνει”: Αόριστες επικλήσεις του “κινήματος”, της “επανάστασης” της “εργατικής εξουσίας” ή της “ενότητας”, χωρίς επαρκές περιεχόμενο, δεν πείθουν και τις πολύτιμες αυτές έννοιες αδικούν στερώνοντας τους το ουσιαστικό περιεχόμενο.

- Να πάμε μπροστά σημαίνει συνειδητοποιούμε την καταλυτική σημασία της ιδεολογικής μάχης και ηγεμονίας, πεδίο στο οποίο η καταθλιπτική κυριαρχία του αντιπάλου επιβεβαιώνεται καθημερινά. Με όπλο το τρίπτυχο εκπαίδευση – πολιτισμός – ΜΜΕ διαμορφώνει συνειδήσεις και καλλιεργεί πρότυπα και στάσεις ζωής φιλικά στις επιδιώξεις του. Ακόμα και η Ιστορία ξαναγράφεται με την οπτική των αστών να τη διαστρεβλώνει αποκάλυπτα. Απέναντι σ' αυτήν την κολοσσιαία επίθεση η αριστερά (και εμείς) περιοριζόμαστε σε αψ' υψηλού σχολιασμό. Αντί να δουλέψουμε για τη διαμόρφωση ενός πλατιού λαϊκού πολιτιστικού ρεύματος που θα μας δώσει την αντιηγεμονία με οργανωμένη παρέμβαση στο χώρο των ΜΜΕ και ειδικά στο διαδίκτυο.

3. Για να έρθει το μέλλον πρέπει εμείς να κινηθούμε, δε θα έρθει από μόνο του. Απαιτείται να υπερβούμε τους εαυτούς μας, τις οργανώσεις μας, τη σημερινή ΑΝΤΑΡΣΥΑ συνολικά. Υπέρβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν σημαίνει υποτίμηση ή, πολύ περισσότερο, διάλυσή της. Το αντίθετο, σημαίνει **ενίσχυση και μετασχηματισμό της** σε ενιαίο, δημοκρατικό πολιτικό μέτωπο των μελών της, σε πρόπλασμα του αυριανού πόλου.

Δυστυχώς στο εσωτερικό μας η κατάσταση δεν είναι καλή. Αντιμετωπίζουμε σοβαρά προβλήματα. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εξακολουθεί να λειτουργεί ως άθροισμα οργανώσεων και όχι ως δημοκρατική συλλογικότητα. Οι αποφάσεις της είναι κατά κανόνα μέσος όρος και όχι προωθητική σύνθεση. Το φαινόμενο του βέτο και της ανοιχτής υπονόμευσης αποφάσεων συνεχίζει να υπάρχει. Η λειτουργία των ΤΕ και ΚΕ έχει ατονήσει και τείνει να γίνει απωθητική ακόμα και για τα μέλη μας. Στοιχειώδεις κινήσεις, αυτονόητες για κάθε συλλογικότητα, όπως η ύπαρξη γραφείων και εντύπου συνειδητά μπλοκάρονται έξι χρόνια τώρα.

Με απλά λόγια, στη συνδιάσκεψη θα αναμετρηθούμε όχι με αδυναμίες (αυτές πάντοτε θα υπάρχουν) αλλά με συγκεκριμένες πολιτικές αντιλήψεις που θέλουν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ μια χαλαρή εκλογική σύμπραξη, ομπρέλα για να καλύπτει με την αναγνωρισιμότητά της αταβιστικές επιδιώξεις. Υπάρχει στις θέσεις μια προωθητική πρόταση για την οργανωτική συγκρότηση. Παρά τις ελλείψεις και τις αδυναμίες αποτελεί σημαντικό βήμα αλλά είναι σαφές πως θα μείνει μετέωρο αν δεν υπάρξει η πολιτική βούληση να αντιμετωπισθούν οι πρακτικές που προαναφέρθηκαν, η πολιτική βούληση για μια ΑΝΤΑΡΣΥΑ που συνεχώς θα ενοποιείται και θα γίνει πολιτική προτεραιότητα των μελών της .

Μ αυτές τις σκέψεις πάμε στην 3η Συνδιάσκεψη. Ας γίνει η συνδιάσκεψη η αφετηρία ώστε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ υπερβαίνοντας τον εαυτό της, να ανταποκριθεί στις ιστορικές στιγμές. Να γίνει ο καταλύτης για την αναγέννηση, ανασύνθεση και αντεπίθεση των αριστερών ιδεών και του κινήματος. Για να πλησιάσουμε το βάθος του ουρανού που ΠΑΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΚΚΙΝΟ!

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ

- 1 Αγαπητού Ειρήνη ΤΕ ΑΙΓΑΛΕΩ-ΧΑΙΔΑΡΙ-ΑΓ.ΒΑΡΒΑΡΑ
- 2 Αλεξίου Σπύρος ΤΕ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΧΟΛΑΡΓΟΥ-ΠΑΠΑΓΟΥ
- 3 Αντωνιάδης Πάυλος ΤΕ ΠΕΙΡΑΙΑ
- 4 Βαϊνάς Παντελής ΤΕ ΑΙΓΑΛΕΩ-ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ-ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ
- 5 Βίγλης Γιάννης ΤΕ ΡΕΘΥΜΝΟΥ
- 6 Γαρδικλής Δημήτρης ΚΕ Υγείας
- 7 Γάτσιος Βασίλης ΤΕ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
- 8 Γεωργίου Αλέξανδρος ΤΕ ΔΑΦΝΗΣ-ΥΜΗΤΤΟΥ
- 9 Γιακουμής Στάθης ΤΕ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
- 10 Δικαιάκος Μιχάλης ΤΕ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
- 11 Ζιουτοπούλου Ελένη ΤΕ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΧΟΛΑΡΓΟΥ-ΠΑΠΑΓΟΥ
- 12 Ζαγουρτζής Φώτης ΤΕ ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
- 13 Ζούβελος Αργύρης ΤΕ ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
- 14 Ιντζεγιάννη Βαγγελιώ ΤΕ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

- 15 Καλαϊτζοπούλου Ηλέκτρα ΤΕ ΝΟΤΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
- 16 Καλλιανιώτης Αργύρης ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
- 17 Καλόμαλλου Βάσω ΤΕ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
- 18 Καφές Μάνος ΤΕ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
- 19 Κεχαγιά Ελένη Τ.Ε ΖΩΓΡΑΦΟΥ
- 20 Κουτρουμάνος Μιχάλης ΤΕ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
- 21 Κουτσούμπα Δέσποινα ΚΕ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
- 22 Κριθάρη Ματούλα ΤΕ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΧΟΛΑΡΓΟΥ- ΠΑΠΑΓΟΥ
- 23 Κωσταντινίδης Δημήτρης ΤΕ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ-ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ
- 24 Κωστόπουλος Κώστας ΤΕ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
- 25 Λεβής Βίκτορας ΤΕ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
- 26 Μανδέλης Αποστόλης ΤΕ ΒΟΡΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
- 27 Μάντζαρη Μαρία ΤΕ ΝΟΤΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
- 28 Μάντζαρης Γιάννης ΤΕ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ-ΝΕΑΠΟΛΗΣ
- 29 Μαρκέτος Σπύρος ΤΕ ΚΕΝΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- 30 Μινάρδος Γιάννης ΤΕ ΔΑΦΝΗΣ - ΥΜΗΤΤΟΥ
- 31 Μιχαηλίδου Ελένη ΤΕ ΑΙΓΑΛΕΩ-ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ-ΑΓ.ΒΑΡΒΑΡΑΣ
- 32 Μπάλλας Αντρέας ΤΕ ΛΕΣΒΟΥ
- 33 Μπαρμπαλιά Ελένη ΤΕ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
- 34 Μπέτης Δημήτρης ΤΕ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
- 35 Μπέτσου Ηλιάνα-Μαρίσσα ΤΕ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
- 36 Μπόρα Μανταλένα ΤΕ ΝΟΤΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
- 37 Μπουντόλου Πένη ΤΕ ΝΟΤΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
- 38 Μπρισίμης Νίκος ΤΕ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ-ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ
- 39 Νικολακόπουλος Γιάννης ΤΕ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ-ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ
- 40 Νίκου Δονάτος ΤΕ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
- 41 Ξαρχάκος Πέτρος ΤΕ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ-ΝΕΑΠΟΛΗΣ
- 42 Παναγόπουλος Παναγιώτης ΤΕ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
- 43 Παπαδόπουλος Γιάννης ΤΕ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
- 44 Παπαχριστοδούλου Δημήτρης ΤΕ ΑΜΠΕΛΚΗΠΩΝ-ΓΚΥΖΗ
- 45 Πολυχρονιάδης Δημήτρης ΤΕ ΒΟΡΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
- 46 Πράσος Στέφανος ΤΕ ΚΟΖΑΝΗΣ
- 47 Ρόμπος Νίκος ΤΕ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΧΟΛΑΡΓΟΥ-ΠΑΠΑΓΟΥ
- 48 Σακελλαροπούλου Αθηνά ΤΕ ΣΕΠΟΛΙΩΝ ΚΟΛΩΝΟΥ
- 49 Σκιτζίς Γιάννης ΤΕ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
- 50 Τουμπέλης Βασίλης ΤΕ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ-ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ
- 51 Τσίκολης Πολύκαρπος ΤΕ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ-ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ
- 52 Φραγκαλιώτη Μπέττυ ΤΕ ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
- 53 Χούλης Γιώργος ΤΕ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
- 54 Χριστοδουλάκου Σταυρούλα ΤΕ ΑΙΓΑΛΕΩ- ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ-ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ